

Incipit liber secundus conclusionū sententiarū

Creationē rez insinuans scriptura rē
 Sic incipit secundus liber sententiarū
 In quo magister postq̄ egit de rebus
 fruibilib⁹ .i. diuinis p̄sonis Agit de
 rebus vtilibus .s. creaturis Et duo fa-
 cit Nam p̄mo agit de creatiōne vni-
 uersi in generali. Secundo de partib⁹
 eius in sp̄ali. Prīmū facit in p̄ma distinctiōne. Secun-
 dum incipit facere in principio distinctōis ibi **De an-**
gelica vero natura. In p̄ma ergo distinctiōne tria
 facit Nam primo agit de exitu creaturaz a suo princi-
 pio. Secundo de ordine eaz ad finem. Tertio inciden-
 taliter determinat quare aīe humano corpi sunt v̄nīte.
 Prīmū vsqz ibi. **Credamus ergo.** Secundū vsqz ibi.
Solet. Tertium vsqz ad finē distinctōis. Et tm̄ in ge-
 nerali In speciali sententia magistri stat in trib⁹ p̄-
 positionib⁹ quaz p̄ma ē hec. **Deus in principio tēpo-**
ris creauit celum ⁊ terram preter sui mutationes. **Hec**
ppositio insinuat deum esse principium creatiuū . tam
visibilem q̄ inuisibilem creaturaz. Et p̄bat eam ma-
 gister per illud **Gen.** In principio creauit deus celum ⁊
 terram **Et** quo infert sanctū. **Moyse.** **Platonis ⁊ A-**
ristotilis intermisisse errores. **Itaqz** **Plato** tria p̄ncipia
 posuit fuisse ab eterno ⁊ increata. seu sine p̄ncipio scz
 deum exemplar ⁊ materiam primam. ⁊ per consequēs
 non posuit deum esse creatorem mundi sed opificē seu
 factorē qd̄ patet ex hoc q̄ non p̄durisset mundū ex n̄-
 bilo. **Unde** creare est aliquid ex n̄bilo facere. facere
 autem **Est** aliquid ex p̄iacente materia producere.